

DECIZIA nr. 189/2009
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. X

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Activitatea de inspectie fiscala persoane juridice din cadrul AFP Sector 1, cu adresa nr. X, inregistrata la DGFP-MB sub nr. X, asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**, cu sediul in X, prin reprezentant legal, doamna X, conform procurii autentificata sub nr. X, inregistrata la AFP Sector 1 sub nr. X.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice Sector 1 sub nr. X, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul AFP Sector 1, comunicata in data de **08.05.2009**, prin care s-au stabilit taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare in suma de X lei, respectiv TVA aprobata la rambursare in suma de X lei si majorari de intarziere aferente in suma de X lei, din care societatea contesta numai TVA respinsa la rambursare in suma de **X lei** si majorari de intarziere in suma de **X lei**.

Decizia de impunere contestata a fost emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. X intocmit de organele de inspectie fiscala din cadrul aceleiasi institutii.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin.(1), art. 207 alin. (1) si art.209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, contribuabila a prezentat urmatoarele argumente:

Societatea, in calitate de beneficiar, a incheiat un contract de servicii de consultanta juridica cu X, in calitate de consultant, prin care acesta din urma se angajeaza sa-si ofere serviciile pentru executarea actelor juridice cu privire la tranzactia X (achizitia imobilului din X).

Contractul a fost inregistrat de contribuabila in data de 22.12.2005, ceea ce ii confera data certa, insa dintr-o eroare de dactilografiere data inceperii contractului a fost prevazuta ca fiind anterioara infiintarii societatii, respectiv anterioara datei de 09.12.2005.

Prestarea serviciilor este dovedita prin urmatoarele documente:

- contractul de vanzare-cumparare dintre contestatara, in calitate de cumparator si X, in calitate de vanzator, incheiat in data de 15.12.2005;
- raportul de activitate emis in luna noiembrie 2005, transmis unei firme din grupul X, intrucat societatea nu dobandise inca personalitate juridica.

Pentru serviciile prestate, consultantul a emis in data de 22.12.2005 factura nr. X in valoare de X Euro fara TVA. Intrucat la momentul tranzactiei, X era obligata la plata TVA, s-a intocmit autofactura nr. X pentru serviciile prestate.

Informatiile din factura au fost inregistrate in evidenta contabila.

Desi o parte din prestatiiile consultantului au avut loc anterior infiintarii societatii comerciale, contractul a fost incheiat cu scopul declarat al realizarii tranzactiei X.

Contestatara urma sa plateasca numai daca documentele necesare tranzactiei erau finalizate, iar dovada livrarii acestor documente consta tocmai in finalizarea tranzactiei de vanzare-cumparare.

Societatea invoca dispozitiile art. 145 alin. 1 si alin. 8 din Codul fiscal, in vigoare in decembrie 2005, subliniind ca TVA devine exigibila la data primirii facturii prestatorului sau la data achitarii partiale sau totale a serviciului, iar singurul document necesar pentru justificarea dreptului de deducere, in cazul sau este factura fiscala emisa prin autofacturare, contractul incheiat intre parti nefiind un document necesar pentru justificarea dreptului de deducere a TVA.

Sustinerea organului de inspectie fiscala referitoare la prestarea serviciilor anterior infiintarii societatii comerciale este eronata, intrucat contractul nu se refera la o prestatie continua de servicii de consultanta juridica, ci la o prestatie precis definita si masurabila, respectiv intocmirea documentelor necesare transferului dreptului de proprietate asupra unui bun imobil situat in Romania.

Tranzactia a avut loc pe data de 15.12.2005, data la care societatea era persoana impozabila inregistrata in scopuri de TVA, iar faptul ca in contract s-a strecurat o eroare privind data inceperii acestuia nu poate conduce la anularea dreptului de deducere, intrucat acesta trebuie analizat din perspectiva dreptului comercial roman si nu din perspectiva fiscala.

Mai mult, in raportul de inspectie fiscala nu s-a negat faptul ca serviciile au fost utilizate in folosul operatiunilor taxabile ale X.

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. X, Activitatea de inspectie fiscala din cadrul AFP Sector 1 a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X, prin care s-au stabilit taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare in suma de X lei, respectiv TVA aprobata la rambursare in suma de X lei si majorari de intarziere aferente in suma de X lei, din care societatea contesta numai TVA respinsa la rambursare in suma de **X lei** si majorari de intarziere in suma de **X lei**.

III. Fata de constatările organului de inspectie fiscala, sustinerile societatii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

SC X SRL este inregistrata la ORC sub nr. X si are CUI X.

Cauza supusa solutionarii este daca AFP Sector 1 a stabilit corect ca TVA aferenta serviciilor de consultanta si asistenta in suma de X lei este nedeductibila si ca societatea datoreaza majorari de intarziere aferente TVA in suma de X lei, in conditiile in care documentele prezentate atat organelor de inspectie fiscala, cat si organului de solutionare a contestatiei, nu probeaza prestarea efectiva a serviciilor respective catre societatea contestatara.

In fapt, SC X SRL, in calitate de client, a dedus TVA in suma de X lei aferenta facturii emisa in baza contractului pentru servicii de consultanta, semnat in data de 01.06.2005, inregistrat de catre contestatara sub nr. X/22.12.2005.

Prin Raportul de inspectie fiscala nr. X in baza caruia a fost emisa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X contestata in parte, organele de inspectie fiscala au considerat ca TVA aferenta serviciilor de consultanta in suma de X lei este nedeductibila, intrucat factura pentru serviciile de consultanta a fost emisa in baza unui contract incheiat inainte de infiintarea societatii, in conformitate cu legislatia Romaniei.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 134 alin. (3), art. 135 alin. (1) si (2), art. 145 alin. (1), (3) si (8), art. 151 alin. (2) si art. 156 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, actualizat la data de 26.11.2005:

"Art. 134 - (3) Faptul generator al taxei intervine si taxa devine exigibilă, la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii, cu exceptiile prevăzute în prezentul titlu."

"Art. 135. - (1) Prin derogare de la art. 134 alin. (3), exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la datele prevăzute în prezentul articol.

(2) Pentru serviciile efectuate de persoanele impozabile stabilite în străinătate, astfel cum sunt definite la art. 151 alin. (2), pentru care beneficiarii au obligatia plății taxei pe valoarea adăugată, **exigibilitatea taxei intervine la data primirii facturii prestatorului sau la data achitării parțiale sau totale a serviciului, în cazul în care nu s-a primit factura prestatorului până la această dată.**"

"Art. 145. - (1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.

(3) Dacă bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizării în folosul operatiunilor sale taxabile, **orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:**

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, si **pentru prestările de servicii care i-au fost prestate** ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă.
(...)

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, **orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere**, în functie de felul operatiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, si pentru prestările de

servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată."

"Art. 151 - (2) Prin persoană impozabilă stabilită în străinătate se înțelege orice persoană care realizează activități economice de natura celor prevăzute la art. 127 alin. (2) și care **nu are în România sediul activității economice, domiciliul stabil sau un sediu permanent de la care serviciile sunt prestate sau livrările sunt efectuate.**"

"Art. 156. - (1) Persoanele impozabile, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, au următoarele obligații din punct de vedere al evidenței operațiunilor impozabile:

c) **să furnizeze organelor fiscale toate justificările necesare în vederea stabilirii operațiunilor realizate atât la sediul principal, cât și la subunități.**"

Potrivit prevederilor enunțate mai sus, rezultă că orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să-i fie livrate și pentru prestațiile de servicii care **i-au fost prestate** sau urmează să-i fie prestate de o persoană impozabilă dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Având în vedere prevederile legale menționate dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată este condiționat de utilizarea serviciilor achiziționate în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile. Astfel ca, **justificarea serviciilor ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a achiziționat serviciile respective.**

Potrivit prevederilor art. 126 alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, actualizat la data de 26.11.2005:

"Art. 126. - (1) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile care **îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:**

a) **constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată;**

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1);

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2)."

Cu privire la aplicarea art.126 din Codul fiscal prin HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, se prevede că:

"1. (1) În sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, dacă cel puțin una dintre condițiile stipulate la lit. a)-d) nu este îndeplinită, operațiunea nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. (...)

(3) Pentru a se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată livrările de bunuri și/sau prestațiile de servicii trebuie să fie efectuate cu plată. Această condiție implică existența unei legături directe între operațiune și contrapartida obținută. **Pentru a se determina dacă o operațiune poate fi plasată în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată trebuie ca aceasta să aducă un avantaj clientului și pretul să fie în legătură cu avantajul primit**, astfel:

a) **condiția referitoare la existența unui avantaj în folosul clientului este îndeplinită atunci când există un angajament al furnizorului sau al prestatorului de a furniza un bun** sau un serviciu determinabil unei persoane care asigură finanțarea sau, în absența acestuia, atunci când operațiunea a fost efectuată, să permită să se stabilească un asemenea angajament. Această condiție este compatibilă cu faptul că serviciul a fost colectiv, nu a fost măsurabil cu exactitate sau se înscrie în cadrul unei obligații legale;

b) condiția referitoare la existența unei legături între operațiune și contrapartida obținută este respectată chiar dacă pretul nu reflectă valoarea normală a operațiunii, este achitat sub formă de abonamente, servicii sau bunuri, ia forma unei sume calificate drept reducere de pret, nu este plătit de către beneficiar, ci de un tert."

Având în vedere prevederile legale citate mai sus se reține că pentru încadrarea unei operațiuni ca prestare de servicii trebuie ca aceasta să aducă un avantaj clientului, iar contrapartida obținută să fie aferentă avantajului primit, condiție îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii se angajează să furnizeze bunuri și/sau servicii determinabile **persoanei ce efectuează plata**.

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă următoarele:

- societatea X, cu sediul în Israel, a transmis contestatarii invoice-ul nr. X, în care se menționează ca suma de X euro reprezintă contravaloarea "serviciilor legal prestate pentru tranzacția X, **în baza contractului din data de 01.06.2005**";
- în data de 09.01.2006, a fost întocmită dispoziția de plată externă, prin care societatea a ordonat plata sumei de X euro în contul "serviciilor legal prestate pentru tranzacția Filan, **în baza contractului din data de 01.06.2005**";
- în baza invoice-ului, SC X SRL a emis prin autofacturare, factura fiscală nr. X, având ca obiect "contravaloare consultanță juridică conform contract X/22.12.2005", în suma de X lei + X lei.

În baza acestor documente, societatea a înregistrat în evidențele contabile factura de prestări de servicii în sumă de X lei, din care TVA X lei, exercitându-și integral dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Analizând, în sensul celor de mai sus prezentate, documentele aflate la dosarul cauzei, se reține că societatea contestatoare a prezentat atât organelor de inspecție fiscală, cât și în susținerea contestației, următoarele documente:

1. - contractul pentru servicii de consultanță **semnat la data de 01.06.2005**, între contestatara, în calitate de beneficiar și X, cu sediul în X, în calitate de consultant, conform caruia:

- obiectul contractului: "Societatea angajeaza consultantul pentru furnizarea urmatoarelor servicii in favoarea companiei: executarea actelor juridice cu privire la tranzactia X";

- durata contractului: "**prezentul contract incepe la data de 01.06.2005** incepe sub rezerva prevederilor referitoare la incetarea prematura (...)"

- obligatiile consultantului: "pe durata prezentului contract, **consultantul se angajeaza sa furnizeze societatii** serviciile de consultanta in exclusivitate, atunci cand si in locurile indicate de societate".

2. - raportul legal preliminar intocmit de catre X pentru X, referitor la imobilele din X;

3. contractul de vanzare-cumparare incheiat in data de 15.12.2005 intre SC X SRL, in calitate de vanzator si SC X SRL, in calitate de cumparator, avand urmatorul obiect:

"Vanzatoarea vinde si transfera cumparatoarei, iar cumparatoarea dobandeste de la vanzatoare dreptul de proprietate impreuna cu orice alte drepturi asupra **imobilului situat in X (...)**".

Avand in vedere cele mai sus prezentate, se constata urmatoarele:

A. Referitor la data incheierii contractului pentru servicii de consultanta, aceasta nu poate reprezenta o simpla eroare de dactilografiere, intrucat:

- in cuprinsul contractului a fost mentionata aceasta data atat cu privire la data semnarii, cat si cu privire la durata contractului;

- contractul este redactat atat in limba romana, cat si in limba engleza, iar data de 01.06.2005 este inscrisa in ambele variante;

- se mentioneaza expres pe invoice-ul nr. X ca este emis de societatea X in baza contractului din data de 01.06.2005;

- prin dispozitia de plata externa din data de 09.01.2006, **insasi societatea** a ordonat plata sumei de X euro in contul serviciilor prestate in baza contractului din data de 01.06.2005;

- sustinerile societatii sunt contradictorii, respectiv:

- "**o parte din prestatiile consultantului au avut loc anterior infiintarii societatii comerciale**";

- "**nu pot fi retinute argumentele privind prestarea serviciilor anterior infiintarii societatii comerciale, intrucat contractul nu se refera la prestatie continua de servicii de consultanta juridica, ci la o prestatie presis definita si masurabila, respectiv la intocmirea documentelor necesare transferului dreptului de proprietate asupra unui bun imobil situat in Romania**";

- "**deoarece serviciile prestate de catre avocati au constat in facilitatea achizitiei imobilului si s-au desfasurat in perioada septembrie 2005 - decembrie 2005 (...)**".

B. Referitor la data infiintarii SC X SRL:

Conform datelor preluate de pe site-ul oficial al Ministerului Finantelor Publice, rezultă că **SC X SRL** s-a înfiintat in data de **09 decembrie 2005**.

În consecință, contractul pentru servicii de consultanta a fost incheiat/semnat in data de 01.06.2005, respectiv inainte de data înfiintării SC X SRL, respectiv 09 decembrie 2005.

Potrivit prevederilor art. 32 si art. 33 din Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice si persoanele juridice:

"**Art. 32** - Persoanele juridice sunt supuse înregistrării sau înscrierii, dacă legile care le sunt aplicabile reglementează aceasta înregistrare sau înscriere."

"**Art. 33** - Persoanele juridice care sunt supuse înregistrării au capacitatea de a avea drepturi si obligatii **de la data înregistrării lor.**"

De asemenea, art.1 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comertului, republicată, cu modificările si completările ulterioare, prevede:

"(1) Comerciantii, înainte de începerea comertului, precum si alte persoane fizice sau juridice, prevăzute în mod expres de lege, **înainte de începerea activității acestora, au obligatia să ceară înmatricularea în registrul comertului,** iar în cursul exercitării si la încetarea comertului sau, după caz, a activității respective, să ceară înscrierea în același registru a mentiunilor privind actele si faptele a căror înregistrare este prevăzută de lege."

Articolul 5 alin.1 din actul normativ invocat mai sus prevede:

"(1) **Înmatricularea si mentiunile sunt opozabile tertilor de la data efectuării lor în registrul comertului ori de la publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau în altă publicatie, acolo unde legea dispune astfel.**"

În spetă sunt incidente si prevederile art. 17 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare, care precizează:

"(1) Subiecte ale raportului juridic fiscal sunt statul, unitățile administrativ-teritoriale, contribuabilul, precum si alte persoane care dobândesc drepturi si obligatii în cadrul acestui raport.

(2) Contribuabilul este orice persoană fizică ori juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează impozite, taxe, contributii si alte sume bugetului general consolidat, în conditiile legii."

De retinut este si faptul ca, potrivit art.1 din Legea nr.31/1990, „Societatile comerciale cu sediul în Romania sunt persoane juridice romane”. Aceasta inseamna ca dupa indeplinirea formalitatilor de constituire, in conditiile legii, societatea comerciala este „investita” cu personalitate juridica care implica anumite consecinte juridice.

Având în vedere prevederile legale mai sus mentionate, se retine că **o societate comercială ia nastere din momentul înmatriculării în Registrul Comertului, moment în care dobândește si capacitatea de a avea drepturi si obligatii.**

Nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei argumentei contestatarei referitoare la faptul ca respectivul contract a fost inregistrat in data de 22.12.2005, ceea ce ii confera o data certa, intrucat acesta a fost **semnat/incheiat** intre cele doua parti in data de 01.06.2005.

C. Referitor la raportul legal preliminar:

Acesta nu poate reprezenta un document care sa justifice prestarea serviciilor de consultanta juridica pentru SC X SRL, **cata vreme este intocmit de catre X pentru o alta societate, respectiv pentru SC X SRL.**

De altfel, in sustinerea contestatiei, contribuabila nu prezinta niciun document din care sa rezulte ca X are o legatura directa cu partile si obiectul contractului pentru servicii de consultanta incheiat/semnat in data de 01.06.2005.

Totodata, nu poate fi retinuta motivatia contestatarei potrivit careia in cazul societatii sunt aplicabile prevederile pct. 50 din normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, intrucat, potrivit acestor dispozitii:

"50. (1) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată pot să exercite dreptul de deducere pentru bunuri si/sau **servicii achizitionate** cu cel mult 90 de zile anterior datei de înregistrare ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în următoarele cazuri:

(...) c) **în cazul unităților nou-înfiintate**, până la data obtinerii codului de identificare fiscală de plătitor de taxă pe valoarea adăugată."

Or, asa cum am aratat, pe de-o parte, contractul a fost semnat/incheiat la data de 01.06.2005, deci **cu mai mult de 90 de zile inainte de data infiintarii**, iar, pe de alta parte, raportul legal preliminar din data de 04.11.2005 anexat nu are nicio legatura cu societatea contestatara, acesta fiind adresat unei alte societati, in speta **SC X SRL**.

Se retine că pentru sustinerea realității si utilității serviciilor prestate organele de inspectie fiscală au solicitat societății contestatoare prezentarea de documente justificative, potrivit prevederilor art. 56 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se specifică:

"Prezentarea de înscrisuri:

(1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale, contribuabilul are obligatia să pună la dispozitie organului fiscal registre, evidente, documente de afaceri si orice alte înscrisuri. În acelasi scop, organul fiscal are dreptul să solicite înscrisuri si altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice sau juridice. "

Argumentul societății că simpla prezentare a facturii fiscale este suficientă pentru a justifica deducerea taxei pe valoarea adăugată, nu poate fi retinut în solutionarea favorabilă a cauzei, întrucât asa cum s-a retinut mai sus, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă **numai în măsura în care societatea justifică prestarea efectivă a serviciului de consultanta cu documente**, iar societatea nu a prezentat documente din care să rezulte punerea în executare a serviciului respectiv in folosul operatiunilor **sale** taxabile.

Mai mult, de la data aderării, legislatia română a fost armonizată cu Directiva a 6-a a CEE, iar prin Tratatul de Aderare, tara noastră s-a obligat să respecte aquis-ul comunitar, inclusiv deciziile Curtii de Justitie Europene. Prin urmare, potrivit deciziei Curtii de Justitie C-110/94(INZO), paragrafului 23 se face trimitere la paragraful 24 din Cazul ROMPELMAN (C-268/83) unde Curtea a statuat că este obligatia persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate conditiile legale pentru acordarea deducerii.

Prin urmare, invocarea de catre contribuabila numai a dispozitiilor art. 145 alin. (8) din Codul fiscal nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei, intrucat aceste dispozitii trebuie aplicate in coroborare cu celelate dispozitii legale in vigoare referitoare la taxa pe valoarea adaugata, motiv pentru care factura fiscala si contractul prezentate organelor de inspectie fiscala si anexate la contestatia formulata, nu pot fi considerate ca fiind dovezi obiective care sa justifice prestarea serviciilor de consultanta **pentru societatea contestatara**, respectiv in folosul operatiunilor sale taxabile.

Referitor la mentiunea contestatarei potrivit careia contractul nu se refera la o prestatie continua de servicii de consultanta juridica, ci la o prestatie precis definita si masurabila, respectiv intocmirea documentelor necesare transferului dreptului de proprietate asupra unui bun imobil situat in Romania, de mentionat este ca, din analiza contractului de consultanta, rezulta ca partile nu au stipulat decat ca "societatea angajeaza consultantul pentru furnizarea urmatoarelor servicii in favoarea companiei: executarea actelor juridice cu privire la tranzactia Filan", iar "pe durata prezentului contract, consultantul se angajeaza sa furnizeze societatii serviciile de consultanta in exclusivitate, atunci cand si in locurile indicate de societate", respectiv fara a preciza in clar care sunt actele juridice (la ce operatiuni se refera acestea - anterioare si/sau ulterioare incheierii contractului de vanzare - cumparare).

De asemenea, o alta neconcordanta in sustinerile contribuabilei este si aceea ca respectivul contract de vanzare-cumparare a imobilului a fost perfectat (autenticat) in data de 15.12.2005, respectiv inainte de data inregistrarii contractului de consultanta, 22.12.2005, in conditiile in care societatea invoca in contestatie faptul ca "o parte din prestatiile consultantului au avut loc anterior infiintarii" (inmatricularii la Registrul Comertului).

Nu poate fi retinuta nici motivatia societatii potrivit careia nu poata fi refuzata acordarea deductibilitatii taxei pe valoarea adaugata, pe motiv ca data inceperii contractului trebuie analizata numai din perspectiva dreptului comercial roman si nu din perspectiva fiscala, cata vreme taxa pe valoarea adaugata, in speta deductibilitatea TVA este reglementata in mod expres de dispozitiile Codului fiscal.

Având în vedere că nu au fost prezentate si alte documente care să demonstreze prestarea efectivă a serviciilor de consultanta catre contestatara, rezultă că obligatiile fiscale reprezentand taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare potrivit Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul AFP Sector 1, sunt legal calculate în raport cu legislatia în vigoare, fapt pentru care urmeaza a se respinge ca neîntemeiată contestatia formulata pentru suma de **X lei**, în conformitate cu prevederile art.145 alin. (3) lit. a) din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare.

Referitor la majorările de întârziere în sumă totală de X lei aferente taxei pe valoarea adăugată, se retin urmatoarele:

- in conformitate cu dispozitiile art. 119 si art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"**Art. 119** - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadentă de către debitor a obligatiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere."

"**Art. 120** - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadentă și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadentei creanței fiscale pentru care sa stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv."

- stabilirea de majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sarcina contestatarii reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, iar întrucât în sarcina **SC X SRL** a fost reținut debitul de natura taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei, rezulta că aceasta datorează și majorările de întârziere aferente acestei sume, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "**accessorium sequitur principale**";

- societatea contestă numai suma de X lei, deși prin decizia de impunere nr. X, organul de inspecție fiscală a respins la rambursare TVA în suma totală de x lei. Prin urmare, întrucât societatea recunoște implicit că datorează TVA în suma de x lei, rezulta că și majorările de întârziere aferente acestei sume sunt legal datorate.

Întrucât societatea nu a depus niciun document din care să rezulte un alt mod de calcul al majorărilor de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată decât cel stabilit de organele de inspecție fiscală și ținând cont de principiul de drept "**accessorium sequitur principale**", rezulta că suma de **X lei** este corect stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X emisă de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul AFP Sector 1.

Față de cele mai sus prezentate, urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **SC X SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X emisă de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul AFP Sector 1, pentru suma de **X lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare și pentru suma de **X lei** reprezentând majorări de întârziere aferente TVA.

Pentru considerentele arătate și în temeiul prevederilor pct. 50 din normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, art. 126, art. 134 alin. (3), art. 135 alin. (1) și (2), art. 145 alin. (1), (3) și (8), art. 151 alin. (2) și art. 156 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, actualizat la data de 26.11.2005, art. 32 și art. 33 din Decretul 31/1954, art. 1 și art. 5 din Legea nr. 26/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 17, art. 56, art. 119, art. 120 și art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **SC X SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. X emisă de Activitatea de inspectie fiscală din cadrul AFP Sector 1, pentru suma de **X lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare și pentru suma de **X lei** reprezentând majorări de întârziere aferente TVA.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.